Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU OTSUS (viies koda)

11. jaanuar 2017 *

Tühistamishagi — Kalandus — Määrus (EL) nr 1380/2013 — Määrus (EL) nr 1367/2014 — Kehtivus — Kalapüügivõimalused — Ettevaatusprintsiip — Püügitegevuse suhtelise stabiilsuse põhimõte — Proportsionaalsuse põhimõte — Võrdse kohtlemise põhimõte — Kalju-tömppeakala ja põhja-pikksaba

Kohtuasjas C-128/15,

mille ese on ELTL artikli 263 alusel 13. märtsil 2015 esitatud tühistamishagi,

Hispaania Kuningriik, esindajad: A. Rubio González ja L. Banciella Rodríguez-Miñón,

hageja,

versus

Euroopa Liidu Nõukogu, esindajad: A. Westerhof Löfflerová, A. de Gregorio Merino ja F. Florindo Gijón,

kostja,

keda toetab

Euroopa Komisjon, esindajad: A. Bouquet, I. Galindo Martín ja A. Stobiecka-Kuik,

menetlusse astuja,

EUROOPA KOHUS (viies koda),

koosseisus: koja president J. L. da Cruz Vilaça, kohtunikud M. Berger, A. Borg Barthet, E. Levits ja F. Biltgen (ettekandja),

kohtujurist: H. Saugmandsgaard Øe,

kohtusekretär: ametnik L. Carrasco Marco,

arvestades kirjalikus menetluses ja 11. mai 2016. aasta kohtuistungil esitatut,

olles 21. juuli 2016. aasta kohtuistungil ära kuulanud kohtujuristi ettepaneku,

on teinud järgmise

* * Kohtumenetluse keel: hispaania.

otsuse

1 Hispaania Kuningriik palub oma hagis tühistada nõukogu 15. detsembri 2014. aasta määrus (EL) nr 1367/2014, millega kehtestatakse liidu kalalaevadele 2015. ja 2016. aastaks teatavate süvamere kalavarude püügi võimalused (ELT 2014, L 366, lk 1), kuivõrd Euroopa Liidu Nõukogu ületas tema väitel oma kaalutlusõiguse piire, määrates kalju-tömppeakala (*Coryphaenoides rupestris*, inglise keeles *Roundnose grenadier*) ja põhja-pikksaba (*Macrourus berglax*, inglise keeles *Roughhead grenadier*) kohta ühise lubatud kogupüügi (TAC) kahes majandamispiirkonnas (piirkonnad 5B67 ja 8X14), võtmata arvesse püügitegevuse suhtelise stabiilsuse põhimõtet ja rikkudes proportsionaalsuse ja võrdse kohtlemise põhimõtteid.

Õiguslik raamistik

Määrus (EL) nr 1380/2013

2 Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määrusi (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ (ELT 2013, L 354, lk 22; edaspidi „ÜKP määrus“), sisaldab sätteid, millega püütakse saavutada ühise kalanduspoliitikaga (edaspidi „ÜKP“) taotletavaid eesmärke.

3 ÜKP määruse põhjendused 4, 6, 10 ja 24 ning samuti põhjendused 34–36 on sõnastatud järgmiselt:

„(4) [ÜKP] peaks tagama, et püügitegevus ja vesiviljelus toetaksid keskkonna, majanduse ja sotsiaalset jätkusuutlikkust. [ÜKP] peaks hõlmama eeskirju liidus turustatavate toodete jälgitavuse, ohutuse ja kvaliteedi tagamiseks. Lisaks peaks [ÜKP] aitama tõsta tootlikkust, saavutada kalandussektoris tegutsejaid (sealhulgas väikesemahulise kalapüügiga tegelejate) rahuldavat elatustaset ja parandada turgude stabiilsust ning tagama toiduvarude kättesaadavuse ning tarnete jõudmise tarbijani mõistliku hinna eest. [ÜKP] peaks toetama aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvu strateegiat „Euroopa 2020“ ning aitama saavutada selles seatud eesmärke.

[…]

(6) [R]ahvusvahelised õigusaktid sätestavad peamiselt kaitsekohustused, sealhulgas kaitse- ja majandamismeetmete võtmise kohustused, mille eesmärk on säilitada või taastada mereressursid maksimaalse jätkusuutliku saagikuse tasemel niihästi riikliku jurisdiktsiooni alla kuuluvates merepiirkondades kui ka avamerel ning teha kõnealusel eesmärgil koostööd muude riikidega; samuti kohustused, mis on seotud ettevaatusprintsiibi ulatusliku kohaldamisega kalavarude kaitse, majandamise ja kasutamise suhtes ning kaitse- ja majandamismeetmete järgimise tagamisega juhul, kui mereressursid asuvad erineva õigusliku seisundiga merepiirkondades, ning merede muu õiguspärase kasutamisega seotud kohustused. […]

[…]

(10) Mere bioloogiliste ressursside säästev kasutamine peaks põhinema ELi toimimise lepingu artikli 191 lõike 2 esimeses lõigus osutatud ettevaatusprintsiibil põhineva lähenemisviisi rakendamisel, võttes arvesse kättesaadavaid teaduslikke andmeid.

[…]

(24) Mitmeaastased kavad peaksid võimaluse korral hõlmama mitmesuguseid kalavarusid, kui neid varusid kasutatakse ühiselt. Mitmeaastaste kavadega tuleks luua raamistik asjaomaste varude ja mere ökosüsteemide säästvaks kasutamiseks, määratledes selgelt ajalised raamid ja kaitsemehhanismid ettearvamatu arengu puhuks. Asjaomaste kalavarude säästva kasutamise ja mereökosüsteemide kaitse soodustamiseks tuleks mitmeaastastes kavades juhinduda ka selgelt määratletud majandamiseesmärkidest. Kõnealused kavad tuleks vastu võtta konsulteerides nõuandekomisjonide, kalapüügitööstuse käitajate, teadlaste ja muude sidusrühmadega, kes on huvitatud kalapüügi majandamisest.

[…]

(34) Kalavarudele, mille suhtes ei ole kehtestatud mitmeaastaseid kavasid, tuleks kehtestada maksimaalset jätkusuutlikku saagikust tagavad kasutusmäärad saagi või püügikoormuse piirnormide kasutuselevõtu teel. Kui andmeid ei ole piisavalt, tuleks püüki majandada ligikaudsete parameetrite alusel.

(35) Pidades silmas kalapüügitööstuse ebakindlat majanduslikku seisundit ning teatavate rannikuäärsete kogukondade sõltuvust kalapüügist, on vaja tagada püügitegevuse suhteline stabiilsus kalapüügivõimaluste eraldamise läbi liikmesriikidele, kusjuures aluseks võetakse iga liikmesriigi prognoositav osa varudest.

(36) Sellise püügitegevuse suhtelise stabiilsuse puhul tuleks varude bioloogilise seisundi ajutisust arvestades kaitsta ja täielikult arvesse võtta nende piirkondade erivajadusi, kus kohalik kogukond sõltub suuresti kalapüügist ja sellega seotud tegevusest, nagu on otsustatud nõukogu 3. novembri 1976. aasta resolutsioonis […]“.

4 ÜKP määruse artikli 1 lõike 1 punktis a on nähtud ette, et ÜKP hõlmab „mere bioloogiliste ressursside kaitset ning selliseid ressursse ammutava kalapüügi ja selleks vajaliku laevastiku majandamist“.

5 Määruse artikli 2 lõikes 2 on sätestatud:

„[ÜKPs] kohaldatakse kalapüügi majandamise suhtes ettevaatusprintsiibil põhinevat lähenemisviisi ning [ÜKP] eesmärk on tagada, et mere bioloogiliste elusressursside kasutamise kaudu taastatakse ja hoitakse püütavate liikide populatsioonid tasemetel, mis ületavad maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saamiseks vajalikke tasemeid.

[…]“.

6 Selle määruse artikli 3 punkti c kohaselt võetakse ÜKP raames meetmed „parimate kättesaadavate teaduslike nõuannete põhjal“.

7 ÜKP määruse artikli 4 „Mõisted“ lõike 1 punktis 8 on sätestatud:

„Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

[…]

„ettevaatusprintsiibil põhinev lähenemisviis kalavarude majandamisele“ ÜRO kalavarude kokkuleppe artikli 6 tähenduses – lähenemine, mille kohaselt ei tohiks piisavate teadusandmete puudumist kasutada põhjusena, et edasi lükata või jätta tarvitusele võtmata meetmeid sihtliikide, nendega seotud või nendest sõltuvate liikide ning sihtliiki mittekuuluvate liikide ja nende elukeskkonna kaitseks“.

8 Määruse artikli 6 lõige 2 on sõnastatud järgmiselt:

„Komisjon konsulteerib käesoleva määruse rakendamisel asjakohaste nõuandvate organite ja asjakohaste teadusasutustega. Kaitsemeetmete vastuvõtmisel võetakse arvesse kättesaadavaid teadus-, tehnilisi ja majandusnõuandeid, mis võivad vajaduse korral hõlmata [kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF)] ning muude nõuandvate organite koostatud aruandeid, nõuandekomisjonidelt saadud nõuandeid ja liikmesriikide ühiseid soovitusi kooskõlas artikliga 18.“

9 Sama määruse artiklis 16 on sätestatud:

„1. Kalapüügivõimalused eraldatakse liikmesriikidele selliselt, et iga kalavaru või kalapüügi puhul oleks tagatud kõikide liikmesriikide püügitegevuse suhteline stabiilsus. Uute kalapüügivõimaluste eraldamisel võetakse arvesse kõikide liikmesriikide huvisid.

2. Kalavarule lossimiskohustuse kehtestamise korral võetakse kalapüügivõimaluste kindlaksmääramisel arvesse muutust, mis tuleneb kalapüügivõimaluste kindlaksmääramisest vastavalt lossimisele ning kalapüügivõimaluste kindlaksmääramisest vastavalt saagile, tuginedes asjaolule, et esimesel ja järgmistel aastatel ei ole kõnealuse varu tagasiheide enam lubatud.

3. Kui uued teaduslikud tõendid näitavad, et konkreetse kalavaru osas kindlaks määratud kalapüügivõimalused on märkimisväärses vastuolus selle varu tegeliku olukorraga, võivad otsese majandamishuviga liikmesriigid esitada põhjendatud taotluse komisjonile, et komisjon esitaks ettepaneku kõnealuse vastuolu leevendamiseks, järgides artikli 2 lõikes 2 sätestatud eesmärke.

4. Kalapüügivõimalused määratakse kindlaks kooskõlas artikli 2 lõikes 2 sätestatud eesmärkidega ja need järgivad artikli 9 lõike 2 ja artikli 10 lõike 1 punktide b ja c kohaseid koguseliselt väljendatud eesmärke, ajaraamistikku ja marginaale.

[…]“.

10 ÜKP määruse V osasse „Kalavarude majandamise teaduslik baas“ kuuluvas artiklis 25 on ette nähtud:

„1. Liikmesriigid koguvad kooskõlas andmekogumise valdkonnas vastu võetud eeskirjadega bioloogilisi, keskkonnaalaseid, tehnilisi ja sotsiaal-majanduslikke andmeid, mis on vajalikud kalapüügi majandamiseks, haldavad kõnealuseid andmeid ning teevad need kättesaadavaks lõppkasutajatele, sh komisjoni määratud asutustele. Selliste andmete kogumine ja haldamine on kooskõlas tulevase liidu õigusaktiga, millega kehtestatakse ajavahemikuks 2014–2020 merendus- ja kalanduspoliitika finantstoetuse saamise tingimused, abikõlblik Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kaudu rahastamiseks. Nimetatud andmed võimaldavad eelkõige hinnata:

a) kasutatud mere bioloogiliste ressursside seisundit;

b) püügitaset ja püügitegevuse mõju mere bioloogilistele ressurssidele ja mere ökosüsteemidele, ning

c) kalapüügi-, vesiviljelus- ja töötleva sektori sotsiaal-majanduslikku toimimist liidu vetes ja neist väljaspool.

2. Andmete kogumine, haldamine ja kasutamine põhineb järgmistel põhimõtetel:

a) täpsus ja usaldusväärsus ning õigeaegne kogumine;

b) koordineerimismehhanismide kasutamine, et vältida erinevatel eesmärkidel kogutavate andmete dubleerimist;

c) kogutud andmete turvaline säilitamine ja kaitse elektroonilistes andmebaasides ning vajaduse korral nende kättesaadavus avalikkusele, sealhulgas koondtasandil, et tagada konfidentsiaalsus;

d) komisjoni või tema määratud asutuste juurdepääs riiklikele andmebaasidele ja töötlemissüsteemidele, mida kasutatakse kogutud andmete olemasolu ja kvaliteedi kontrollimiseks;

e) asjakohaste andmete ja nende kogumise meetodite õigeaegne kättesaadavus asutustele, kes on kalandussektori andmete teaduslikust analüüsist huvitatud teadus- või majandamisalase huvi tõttu, ja muudele huvitatud isikutele, välja arvatud olukordades, kus kohaldatava liidu õiguse kohaselt nõutakse kaitset ja konfidentsiaalsust.

3. Liikmesriigid esitavad komisjonile igal aastal aruande oma siseriiklike andmekogumisprogrammide rakendamise kohta ja teevad selle avalikkusele kättesaadavaks.

Komisjon hindab andmete kogumist käsitlevat aastaaruannet pärast oma teadusliku nõuandva organi ning vajaduse korral piirkondlike kalandusorganisatsioonide (milles liit on lepinguosaline või vaatleja) ja asjakohaste rahvusvaheliste teadusasutustega konsulteerimist.

4. Liikmesriigid tagavad kalapüügi majandamist käsitlevate teaduslike andmete, sealhulgas sotsiaal-majanduslike andmete kogumise ja haldamise koordineerimise riiklikul tasandil. Selleks määravad nad riigi kontaktisiku ja korraldavad igal aastal riiklikul tasandil koordineerimiskoosoleku. Komisjoni teavitatakse riiklikest koordineerimistegevustest ja teda kutsutakse osalema koordineerimiskoosolekutel.

[…]“.

Määrus nr 1367/2014

11 Määruse nr 1367/2014 põhjendustes 3–7 on märgitud järgmist:

„(3) Nõukogul on kohustus võtta vastu kalapüügivõimaluste kehtestamise ja eraldamise meetmed, sealhulgas määrata asjakohasel juhul kindlaks teatavad kalapüügivõimalustega funktsionaalselt seotud tingimused. Kalapüügivõimalused tuleks jaotada liikmesriikide vahel selliselt, et kõikidele liikmesriikidele oleks tagatud kõikide kalavarude ja kalastustegevuse suhteline stabiilsus, ning võttes asjakohaselt arvesse määrusega (EL) nr 1380/2013 kehtestatud [ÜKP] eesmärke.

(4) Lubatud kogupüük tuleks kehtestada kättesaadavate teaduslike nõuannete põhjal, arvestades bioloogilisi ja sotsiaalmajanduslikke aspekte ning tagades samal ajal eri kalandussektorite õiglase kohtlemise, pidades silmas ka arvamusi, mis on esitatud sidusrühmadega toimunud konsultatsioonide käigus, eelkõige asjaomaste piirkondlike nõuandekomisjonidega.

(5) Kalapüügivõimalused peaksid olema kooskõlas rahvusvaheliste kokkulepete ja põhimõtetega, nagu 1995. aasta Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni kokkulepe, milles käsitletakse piirialade kalavarude ja siirdekalade kaitset ja majandamist, […] ning üksikasjalikud majandamispõhimõtted, mis on esitatud ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni (FAO) avamerel süvamerekalapüügi korraldamise 2008. aasta rahvusvahelistes suunistes, mille kohaselt peaks reguleeriv asutus olema eriti ettevaatlik eelkõige siis, kui teave on ebaselge, ebausaldusväärne või ebapiisav. Piisava teadusteabe puudumist ei tohiks kasutada põhjusena kaitse- või majandamismeetmete edasilükkamiseks või võtmata jätmiseks.

(6) Rahvusvahelise Mereuurimise Nõukogu (ICES) […] viimastest teaduslikest nõuannetest ilmneb, et enamikku süvamereliike ei püüta säästvalt ning kõnealuste kalavarude jätkusuutlikkuse tagamiseks tuleks nende püüki vähendada senikaua, kuni kalavarud hakkavad jälle suurenema. Lisaks sellele on ICES soovitanud keelata oranži karekala sihtpüügi kõigis piirkondades ning besuugo ja kalju-tömppeakala teatavate varude sihtpüügi.

(7) Mis puutub kalju-tömppeakala nelja varu, siis viidatakse teaduslikes nõuannetes ja Kirde-Atlandi Kalanduskomisjoni (NEAFC) hiljutistes diskussioonides sellele, et selle kalaliigi saak võidakse ekslikult registreerida põhja-pikksaba saagina. Seda arvesse võttes on asjakohane kehtestada lubatud kogupüük nii, et see hõlmaks mõlemat liiki, võimaldades samal ajal registreerida kummagi liigi saagi eraldi.“

12 Määruse nr 1367/2014 artikli 2 lõikes 1 on ette nähtud:

„Käesolevas määruses kasutatakse järgmisi mõisteid:

a) „liidu kalalaev“ – liikmesriigi lipu all sõitev ja liidus registreeritud kalalaev;

b) „liidu veed“ – liikmesriikide suveräänsete õiguste või jurisdiktsiooni alla kuuluvad veed, v.a aluslepingu II lisas loetletud territooriumidega külgnevad veed;

c) „lubatud kogupüük (TAC)“ – igast kalavarust aastas püüda ja lossida lubatud kogus;

d) „kvoot“ – liidule või liikmesriigile eraldatud osa lubatud kogupüügist;

e) „rahvusvahelised veed“ – veed, mis ei kuulu ühegi riigi suveräänse õiguse või jurisdiktsiooni alla.“

13 Selle määruse lisa 2. osas on ära toodud lubatud kogupüük eri piirkondade ja liikide kohta. Kalju-tömppeakala ja põhja-pikksaba püügivõimalused määrati kindlaks nende kahe liigi ühises lubatud kogupüügis. Asjaomane lubatud kogupüük määrati konkreetselt kindlaks järgmiselt:

— majandamispiirkonnas 5B67: 4010 tonni 2015. aastal ja 4078 tonni 2016. aastal; kalju-tömppeakala lossitavad kogused ei tohi mingil juhul ületada 95% igale liikmesriigile eraldatud kvoodist.

— majandamispiirkonnas 8X14: 3644 tonni 2015. aastal ja 3279 tonni 2016. aastal; kalju-tömppeakala lossitavad kogused ei tohi mingil juhul ületada 80% igale liikmesriigile eraldatud kvoodist.

14 Esimeses piirkonnas eraldati Hispaaniale 65 tonni 2015. aastal ja 66 tonni 2016. aastal. Teises piirkonnas eraldati Hispaaniale 2617 tonni 2015. aastal ja 2354 tonni 2016. aastal.

Vaidluse taust

15 Nõukogu ja komisjoni seisukohtadest ilmneb, et kalju-tömppeakala ja põhja-pikksaba on kaks süvamere kalaliiki, mida palja silmaga saab eristada vaid nende pea kuju alusel. Kui kalade pead on eemaldatud ja nad on külmutatud, on kahe liigi eristamine praktiliselt võimatu.

16 Komisjon täpsustab, et kalju-tömppeakala kuulub kahes asjaomases majandamispiirkonnas sihtliikide hulka ja tema püüki reguleeritakse neis piirkondades alates 2003. aastast liidu tasandil kindlaksmääratud lubatud kogupüügiga. Nimetatud institutsioon lisab, et põhja-pikksaba esineb neis piirkondades vähem ning tema püügi kohta ei olnud liidu tasandil kehtestatud lubatud kogupüüki enne määruse nr 1367/2014 vastuvõtmist.

17 Nõukogu ja komisjon väidavad, et ICESi bioloogia ja süvamere kalavarude hindamise töögrupp, mis tuli kokku ajavahemikul 4.–11. aprillini 2014, märkis oma 2014. aasta aruandes (edaspidi „ICESi töögrupi 2014. aasta aruanne“), et teda oli teavitatud suuremahulisest põhja-pikksaba püügist eelnevatel aastatel Hattoni madalikul, eriti Hispaania traalerite poolt. Nende institutsioonide väitel toodi selles aruandes välja ka märkimisväärsed lahknevused kalju-tömppeakala lossitud koguseid käsitlevate vaatlejate andmete ning Hispaania ametlike andmete vahel, mis annab alust kahtluseks, et pikksabalaste eri liikide kohta registreeritud andmed võivad olla ekslikud.

18 ICESi töögrupi 2014. aasta aruande sisu arutati NEAFC majandamise ja teadusküsimuste alalises komitees 2014. aasta septembris. Alaline komitee rõhutas iseäranis, et põhja-pikksaba registreeritud püügimaht oli võrreldes kalju-tömppeakala omaga „üllatav“, arvestades, et põhja-pikksaba saak oli tavaliselt väiksem. ICESi kutsuti üles andma võimaluste piires nende kalapüükide kohta selgitusi. Eeskätt paluti ICESil uurida, kas võis esineda vigu püügiaruandluses või kas põhja-pikksaba oli hakatud sihilikult või intensiivsemalt püüdma.

19 Samal ajal esitas ka liit, keda esindas komisjoni merendus- ja kalandusasjade peadirektoraadi üksus C2, 2014. aasta septembris ICESile samateemalised küsimused.

20 Komisjon esitas 3. oktoobril 2014 nõukogule ettepaneku nõukogu määruse kohta, millega kehtestatakse liidu kalalaevadele 2015. ja 2016. aastaks teatud süvamere kalavarude püügi võimalused. Komisjon tegi eelkõige ettepaneku, et kõigis asjaomastes majandamispiirkondades kehtestataks kalju-tömppeakala ja põhja-pikksaba ühine lubatud kogupüük. Lubatud kogupüügi maht põhines põhja-pikksaba puudutava CIEMi teadusliku nõuande puudumise tõttu teaduslikul nõuandel, mis oli antud kalju-tömppeakala kohta. Ühise lubatud kogupüügi raames eraldatud riikide kvoodid määrati kindlaks püügitegevuse suhtelise stabiilsuse põhimõtte alusel, lähtudes samuti üksnes kalju-tömppeakalast.

21 ICES esitas 7. novembril 2014 vastusena NEAFC ja liidu palvetele teadusliku nõuande (edaspidi „ICESi 7. novembri 2014. aasta nõuanne“). Sellest nõuandest tuleneb, et kalju-tömppeakala ja põhja-pikksaba registreeritud püügi koosseis varude kaupa on ebaselge. Nende kahe kalaliigi jaotuse ja arvukuse kohta märkis ICES, et need liigid esinevad tavaliselt erinevates hüdroloogilistes keskkondades, sest põhja-pikksaba elab üldiselt põhjapoolsetes külmemates vetes.

22 ICESi 7. novembri 2014. aasta nõuandes rõhutatakse, et suuremahuline põhja-pikksaba püük on registreeritud majandamispiirkonnas 8X14 ja majandamispiirkonna 5B67 ühes osas. Keskmiselt on nende majandamispiirkondade VI ja XII alapiirkonnas täheldatud kalju-tömppeakala kaubanduslik püük kolm korda suurem kui põhja-pikksaba oma. ICES rõhutas siiski olulisi, suurusjärgus üks kahele erinevusi kalju-tömppeakala ja põhja-pikksaba suhtelise osakaalu vahel, mis ühelt poolt registreeriti ametlikult lossitud koguste raames ning mida täheldati teiselt poolt nendes piirkondades, kus püütakse põhja-pikksaba, toimunud püügi ja läbi viidud teadusuuringute raames.

23 ICESi 7. novembri 2014. aasta nõuandes on siiski märgitud, et kättesaadavatest andmetest saadud teave on vaid vähesel määral tõendatud ning sellega hõlmatud ruumiline ja ajaline mõõde on piiratud. Seetõttu leidis ICES, et kui NEAFC ja liit soovivad põhja-pikksaba püüki reguleerida, on vaja koguda rohkem andmeid selle liigi püügi ja püügikoormuse kohta.

24 Esmaspäeval 10. novembril 2014 arutas nõukogu komisjoni poolt 3. oktoobril 2014. esitatud määruse ettepanekut. Nõukogus toimunud arutelude põhjal esitas nõukogu eesistuja komisjoni nõusolekul kompromissteksti ettepaneku. Sisuliselt seisnes kompromiss selles, et esialgu kehtestatud kalju-tömppeakala lubatud kogupüüki suurendati selliselt, et see võtaks arvesse selle laiendamist põhja-pikksabale.

25 Nõukogu seisukohtadest nähtub, et praktikas arvutati see lisamaht välja keskmise osakaalu alusel, mille põhja-pikksaba lossitud kogus moodustas kalju-tömppeakala lossitud kogusest. Kuivõrd ICESi teaduslikus nõuandes soovitati kehtestada majandamispiirkonnas 5B67 kalju-tömppeakala lubatud

kogupüügiks 3794 tonni ning põhja-pikksaba hinnanguline keskmine aastas lossitud kogus moodustas selles piirkonnas 5,7% kalju-tömppeakala hinnangulisest aastas lossitud kogusest, siis suurendati kõnealust 3794 tonni 216 tonni võrra (st 5,7% 3794 tonnist), mille tulemusel saadi lõplikuks koguseks 4010 tonni. Samamoodi toimiti ka majandamispiirkonna 8X14 puhul, kus põhja-pikksaba hinnanguline aastas lossitud kogus moodustas 25,6% kalju-tömppeakala hinnangulisest aastas lossitud kogusest.

26 Sel moel kindlaksmääratud lubatud kogupüük jaotati asjaomaste liikmesriikide vahel vastavalt jaotamise alusele, mis tagab kalju-tömppeakala püügitegevuse suhtelise stabiilsuse. Selle tulemusel moodustasid Hispaania Kuningriigi kvoodid majandamispiirkondades 5B67 ja 8X14 vastavalt 1,62% ja 71,8% lubatud kogupüügist.

27 Nõukogu eesistuja poolt väljatöötatud ning pisut kohandatud kompromissi alusel saavutati poliitiline kokkulepe 15. detsembril 2014. Seda kokkulepet toetasid kõik delegatsioonid peale Hispaania ja Portugali delegatsiooni, kes palusid kanda nõukogu protokolli avalduse. Selles avalduses tõi Hispaania Kuningriik eelkõige välja, et kehtestatud kalju-tömppeakala ja põhja-pikksaba ühise lubatud kogupüügi jagamine ei vasta iga liikmesriigi varem püütud kogusel põhinevale püügitegevuse suhtelise stabiilsuse põhimõttele.

28 Määrus nr 1367/2014 võeti viidatud kokkuleppest tulenevas sõnastuses vastu ning avaldati Euroopa Liidu Teatajas 20. detsembril 2014. See jõustus avaldamisele järgneval päeval.

Poolte nõuded ja menetlus Euroopa Kohtus

29 Hispaania Kuningriik palub Euroopa Kohtul:

— tühistada määrus nr 1367/2014, ja

— mõista kohtukulud välja nõukogult.

30 Nõukogu palub Euroopa Kohtul:

— jätta hagi tervikuna rahuldamata, ja

— mõista kohtukulud välja Hispaania Kuningriigilt.

31 Euroopa Kohtu presidendi 1. juuli 2015. aasta otsusega lubati komisjonil nõukogu nõuete toetuseks menetlusse astuda.

Menetluse suulise osa uuendamise taotlus

32 Pärast seda, kui kohtujurist oli esitanud oma ettepaneku, esitas nõukogu 9. septembril 2016 Euroopa Kohtu kodukorra artikli 83 alusel menetluse suulise osa uuendamise taotluse. Samal kuupäeval Euroopa Kohtu kantseleisse jõudnud kirjas esitas komisjon sama taotluse.

33 Need institutsioonid väidavad oma taotluste põhjendamiseks sisuliselt, et kohtujuristi poolt püügitegevuse suhtelise stabiilsuse põhimõttele antud tõlgendus põhineb argumentidel, mille üle pooled ei ole vaielnud.

34 Sellega seoses tuleb meenutada, et kodukorra artikli 83 kohaselt võib Euroopa Kohus igal ajal, olles kohtujuristi ära kuulanud, uuendada määrusega menetluse suulise osa, eelkõige kui ta leiab, et tal ei ole piisavalt teavet või kui asja lahendamisel tuleks tugineda argumendile, mille üle pooled või Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artiklis 23 nimetatud huvitatud isikud ei ole vaielnud.

35 Olles kohtujuristi ära kuulanud, leiab Euroopa Kohus käesolevas kohtuasjas, et tal on olemas kogu vajalik teave tema menetluses oleva hagi lahendamiseks ning et hagi lahendamisel ei tule tugineda argumendile, mille üle pooled ei ole vaielnud.

36 Seega tuleb nõukogu ja komisjoni esitatud menetluse suulise osa uuendamise taotlused jätta rahuldamata.

Hagi

37 Hispaania Kuningriik esitab oma määruse nr 1367/2014 tühistamise nõude põhistamiseks kolm väidet, millest esimese kohaselt ületas nõukogu oma kaalutlusõiguse piire ja rikkus püügitegevuse suhtelise stabiilsuse põhimõtet; teise kohaselt on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet ja kolmanda kohaselt võrdse kohtlemise põhimõtet.

Esimene väide

Poolte argumendid

38 Oma esimese väite esimeses osas heidab Hispaania Kuningriik nõukogule ette seda, et ta tugines ebatäpsetele andmetele, kui kehtestas kalju-tömppeakala ja põhja-pikksaba ühise lubatud kogupüügi põhjendusel, et kalju-tömppeakala saak võidi „ekslikult registreerida põhja-pikksaba saagina“. Tema väitel nähtub määruse nr 1367/2014 põhjendusest 7, et see otsus tehti teadusliku nõuande ja NEAFC raames hiljuti toimunud diskussioonide alusel. NEAFC teaduslikust nõuandest ei tulenenud tema väitel aga veenvalt, et nende kahe kalaliigi kohta on vaja kehtestada ühine lubatud kogupüük.

39 Pealegi olevat ICES oma 7. novembri 2014. aasta nõuandes märkinud, et tal ei ole võimalik võtta seisukohta põhja-pikksaba püügi olemasolu kohta, sest puuduvad andmed pikksabalaste püügi kohta, kuivõrd 2010. aasta andmed on ebapiisavad selles küsimuses järelduste tegemiseks. Samuti oli nõuandes tema väitel täpsustatud, et põhja-pikksaba saagi lossimise ja kalju-tömppeakala saagi lossimise kohta käivad andmed on äärmiselt erinevad. Sellest lähtuvalt olevat ICES teinud järelduse, et põhja-pikksaba püügi väljaselgitamiseks on vaja täielikumat ja üksikasjalikumat teavet püügi ja lossimise kohta. Seega tuleneb Hispaania Kuningriigi väitel sellest nõuandest selgelt, et puuduvad selged teaduslikud andmed, mis võimaldaksid asuda seisukohale, et need kaks kalaliiki esinevad majandamispiirkonnas 5B67 ja 8X14.

40 Lisaks sellele väidab Hispaania Kuningriik, et kuivõrd määrus võeti vastu alles 15. detsembril 2014, ei ole võimalik väita, et andmete edastamise nõude alusel tema poolt 28. novembril 2014 esitatud andmeid ei olnud võimalik arvesse võtta, sest poliitiline kokkulepe määruse nr 1367/2014 kohta oli saavutatud 10. novembril 2014.

41 Hispaania Kuningriik järeldab sellest, et nõukogu ületas oma kaalutlusõiguse piire, kui ta kehtestas kahe liigi kohta ühise lubatud kogupüügi, samas kui ICESi teaduslikust nõuandest nähtus selgelt, et kättesaadavad andmed ei tõendanud, et need liigid esinesid asjaomastes majandamispiirkondades ning et neid võidi seega püüda koos.

42 Oma esimese väite teises osas väidab Hispaania Kuningriik, et nõukogu ja komisjon ei võtnud arvesse põhja-pikksaba varem püütud kogust, et määrata kindlaks selle liigi ja kalju-tömppeakala ühise lubatud kogupüügi jagamise alust. Nii vaidlustatud sätetega kehtestatud riigi kvoodid rikuvad tema väitel püügitegevuse suhtelise stabiilsuse põhimõtet, mis tema arvates nõuab, et iga asjaomase liigi puhul võetakse arvesse varem püütud koguste jagunemist kõigi liikmesriikide laevastike vahel.

43 Hispaania Kuningriik leiab, et talle kalju-tömppeakala ja põhja-pikksaba kohta eraldatud ühised püügikvoodid oleksid pidanud olema suuremad, kuivõrd Hispaania laevastik püüdis olulise osa põhja-pikksabadest ajavahemikul 2009–2013. Hispaania laevastikule on tema sõnul selle püügitegevuse suhtelise stabiilsuse põhimõtte väidetavast rikkumisest tekkinud 346 926 euro suurune kahju.

44 Nõukogu ja komisjon ei vaidlusta tema väitel asjaolu, et vaidlusaluse ühise lubatud kogupüügi kehtestamisel ei võetud arvesse põhja-pikksaba varem püütud kogust. Nimelt on selge, et lubatud kogupüük jagati liikmesriikide vahel vastavalt jagamise alusele, mis tagab ainult kalju-tömppeakala püügitegevuse suhtelise stabiilsuse.

45 Nõukogu ja komisjon on seisukohal, et esimene väide tuleb põhjendamatuna tagasi lükata.

Euroopa Kohtu hinnang

46 Esiteks seoses sellega, et nõukogu ületas väidetavalt oma kaalutlusõiguse piire, tuleb kõigepealt meenutada, et kui nõukogu määrab kindlaks lubatud kogupüügi ja jagab kalapüügivõimalused liikmesriikide vahel, peab ta andma hinnangu komplekssele majandusolukorrale ja tal on seejuures ulatuslik kaalutlusõigus. Sellises olukorras ei hõlma nõukogule kuuluv kaalutlusõigus mitte ainult võetavate sätete laadi ja ulatuse kindlaksmääramist, vaid teatavas ulatuses ka aluseks võetavate andmete tuvastamist. Sedalaadi pädevuse kasutamist kontrollides peab kohus piirduma uurimisega, kas pädevust kasutades on tehtud ilmne viga või kuritarvitatud võimu või kas kõnealune asutus on ilmselgelt ületanud oma kaalutlusõiguse piire (vt selle kohta kohtuotsused, 19.2.1998, NIFPO ja Northern Ireland Fishermen's Federation, C-4/96, EU:C:1998:67, punktid 41 ja 42; 5.10.1999, Hispaania *vs.* nõukogu, C-179/95, EU:C:1999:476, punkt 29, ja 9.9.2004, Hispaania *vs.* komisjon, C-304/01, EU:C:2004:495, punkt 23).

47 Järgmiseks nähtub ÜKP määruse artikli 2 lõikest 2, et kalapüügi majandamise suhtes tuleb kohaldada „ettevaatusprintsiibil põhinevat lähenemisviisi".

48 Selle määruse artikli 4 lõike 1 punktis 8 antud määratluse kohaselt tähendab see lähenemisviis, et piisavate teadusandmete puudumist ei tohi kasutada põhjusena, et edasi lükata või jätta tarvitusele võtmata meetmeid sihtliikide, nendega seotud või nendest sõltuvate liikide ning sihtliiki mittekuuluvate liikide ja nende elukeskkonna kaitseks.

49 Lõpetuseks, nagu märkis kohtujurist oma ettepaneku punktides 54 ja 55, piirdub selle määruse artikli 6 lõige 2 sellega, et kehtestab kohustuse „võtta arvesse" kättesaadavaid teadus-, tehnilisi ja majandusnõuandeid kaitsemeetmete vastuvõtmisel, kuid ei takista liidu seadusandjal võtta vastu selliseid meetmeid veenvate teadus-, tehniliste ja majandusnõuannete puudumisel.

50 Euroopa Kohus on pealegi juba sedastanud nõukogu 25. jaanuari 1983. aasta määrusest (EMÜ) nr 170/83, millega kehtestatakse kalavarude kaitse ja majandamise ühenduse süsteem (EÜT 1983, L 24, lk 1), tuleneva sarnase kohustuse kohta, et kalavarude kaitsemeetmed ei pea olema täielikult kooskõlas teaduslike nõuannetega ning et sellise nõuande puudumine või mitteveenev laad ei tohi nõukogul takistada võtta meetmeid, mida ta peab ÜKP eesmärkide saavutamiseks vältimatult vajalikuks (vt analoogia alusel kohtuotsus, 24.11.1993, Mondiet, C-405/92, EU:C:1993:906, punkt 31).

51 Eelnevast tuleneb, et käesoleval juhul oli nõukogu ühelt poolt pädev kehtestama kalju-tömppeakala ja põhja-pikksaba ühise lubatud kogupüügi ja seda isegi juhul, kui puudusid „veenvad“ teaduslikud andmed nende kahe kalaliigi esinemise ja püügi kohta asjaomastes majandamispiirkondades, kui ta leidis, et see meede on sobiv kalju-tömppeakala varude kaitseks.

52 Teiselt poolt võis nõukogu asuda seisukohale, et – kuivõrd ICESi töögrupi 2014. aasta aruandes ja ICESi 7. novembri 2014. aasta nõuandes täheldati põhja-pikksaba sellise püügi registreerimist asjaomastes majandamispiirkondades, mille suur maht tekitas kahtlust registreeringute usaldusväärsuses selles mõttes, et kalju-tömppeakala püük oli tõenäoliselt registreeritud põhja-pikksaba püügina, ning kuivõrd see võis oluliselt kahjustada kalju-tömppeakala kohta kehtestatud lubatud kogupüügi kasulikku mõju, sest neid kahte liiki ei ole võimalik pärast kaladelt pea eemaldamist ja nende külmutamist üksteisest eristada – selle ohu vältimiseks on vaja võtta meede.

53 Neil tingimustel ei saa asuda seisukohale, et nõukogu ületas oma kaalutlusõiguse piire, kui ta kehtestas kalju-tömppeakala ja põhja-pikksaba ühise lubatud kogupüügi.

54 Seega tuleb esimese väite esimene osa põhjendamatuna tagasi lükata.

55 Seoses teiseks püügitegevuse suhtelise stabiilsuse põhimõtte väidetava rikkumisega tuleb meenutada, et ÜKP määruse artiklis 16 on täpsustatud, et „[k]alapüügivõimalused eraldatakse liikmesriikidele selliselt, et iga kalavaru või kalapüügi puhul oleks tagatud kõikide liikmesriikide püügitegevuse suhteline stabiilsus“. Seal on lisatud, et „[u]ute kalapüügivõimaluste eraldamisel võetakse arvesse kõikide liikmesriikide huvisid“.

56 Määruse põhjendustest 35 ja 36 tuleneb pealegi, et pidades silmas eeskätt teatavate rannikuäärsete kogukondade sõltuvust kalapüügist, on vaja tagada püügitegevuse suhteline stabiilsus kalapüügivõimaluste eraldamise läbi liikmesriikidele, kusjuures aluseks võetakse iga liikmesriigi prognoositav osa varudest, kusjuures see stabiilsus peab võimaldama „kaitsta ja […] arvesse võtta nende piirkondade erivajadusi, kus kohalik kogukond sõltub suuresti kalapüügist ja sellega seotud tegevusest“.

57 Eelnevast tuleneb, et riikide kvootide korra eesmärk on tagada igale liikmesriigile õiglane osa kehtestatud lubatud kogupüügist, kusjuures see osa määratakse kindlaks peamiselt asjaomase liikmesriigi traditsioonilise püügitegevuse, kalapüügist sõltuvate kohalike elanike ja kalapüügiga seotud tööstuse saagi alusel enne kvoodikorra kehtestamist (vt selle kohta kohtuotsus, 14.12.1989, Agegate, C-3/87, EU:C:1989:650, punkt 24).

58 Arvestades neid kaalutlusi ja asjaolu, et liidu seadusandjal on võetavate sätete laadi ja ulatuse valikul ulatuslik kaalutlusõigus, tuleb analüüsida, kas nõukogu rikkus püügitegevuse suhtelise stabiilsuse põhimõtet, kui ta määras pärast selle liigi ja kalju-tömppeakala ühise lubatud kogupüügi kehtestamist kindlaks iga liikmesriigi kvoodi nii, et ta jättis arvesse võtmata Hispaania Kuningriigi registreeritud põhja-pikksaba varem püütud koguse.

59 Sellega seoses on oluline märkida, et käesolev kohtuasi erineb nii mitmestki aspektist teistest kohtuasjadest, mida Euroopa Kohus on praeguseni menetlenud ÜKP valdkonnas. Esiteks ei ole kõnealust kahte kalaliiki võimalik palja silmaga eristada pärast seda, kui kalade pea on eemaldatud ja nad on külmutatud. Teiseks on liidu seadusandja käsutuses olnud teaduslikes nõuannetes viidatud võimalusele, et peamiselt ainult ühe liikmesriigi, st Hispaania Kuningriigi registreeritud põhja-pikksaba suuremahuline püük oli tegelikult kalju-tömppeakala püük, mis registreeriti ekslikult põhja-pikksaba püügina. Lõpetuseks ei töötanud nõukogu välja uut lubatud kogupüüki põhja-pikksaba kohta ega eraldanud seega uusi kalapüügivõimalusi, vaid piirdus üksnes 2015. ja 2016. aasta jaoks nende kahe liigi kohta ühise lubatud kalapüügi kehtestamisega.

60 Käesoleval juhul otsustas nõukogu seega jätta eraldamata kvoodid Hispaania Kuningriigi nõutud moel; selle liikmesriigi registreeritud põhja-pikksaba püügi arvesse võtmise korral nimetatud kvootide arvutamisel oleks tulemuseks olnud püsiv eelis liikmesriigile, kes võib teaduslike nõuannete kohaselt olla registreerinud püügi ekslikult. Järgides lähenemisviisi, mille nõukogu valis ja mis seisnes esialgu selliste püügi kohta registreeritud andmete arvesse võtmata jätmises riikide kvootide arvutamisel, vältis ta seevastu kõnealusel teemal kinnituste andmist, mis võiksid olla õiguspärase ootuse aluseks, jättes endale samas võimaluse kehtestada pärast püügi kohta registreeritud andmete kontrollimist ja veenvate teaduslike nõuannete saamist kvoodid, mis põhinevad tuvastatud andmetel ning mida võib sellest tulenevalt käsitada õiglaste kvootidena.

61 Võttes arvesse ühelt poolt käesoleva kohtuotsuse punktis 52 nimetatud teaduslikes nõuannetes tõstatatud kahtlusi kõnealuste kalaliikide püügi kohta registreeritud andmete usaldusväärsuse kohta ning teiselt poolt liidu seadusandja ulatuslikku kaalutlusruumi ÜKP valdkonnas, ei sea eespool toodud järeldust kahtluse alla Hispaania Kuningriigi argument, mille kohaselt oleks nõukogu, kes otsustas võtta kahe liigi kohta ühise lubatud kogupüügi kehtestamisel arvesse põhja-pikksaba registreeritud püüki, pidanud võtma arvesse ka selle liikmesriigi registreeritud põhja-pikksaba varem püütud koguseid.

62 Sellest tulenevalt ei saa käesolevas kohtuasjas nõukogule ette heita püügitegevuse suhtelise stabiilsuse põhimõtte rikkumist.

63 Arvestades eespool toodud kaalutlusi, tuleb esimese väite teine osa samuti põhjendamatuna tagasi lükata.

64 Seega tuleb esimene väide tervikuna tagasi lükata.

Teine väide

Poolte argumendid

65 Hispaania Kuningriik heidab nõukogule ette proportsionaalsuse põhimõtte rikkumist, kuna viimati nimetatu kehtestas määruses nr 1367/2014 kalju-tömppeakala ja põhja-pikksaba kohta ühise lubatud kogupüügi piirkondades 5B67 ja 8X14.

66 Nimelt ei ole tema väitel kõnealune meede sobiv, sest kalju-tömppeakala ja põhja-pikksaba kohta ühise lubatud kogupüügi kehtestamisel ei järgitud tema sõnul püügitegevuse suhtelise stabiilsuse põhimõtet seoses eelnevatel aastatel Hispaania Kuningriigi poolt registreeritud põhja-pikksaba varem püütud kogusega.

67 Järgmiseks väidab ta, et nende kahe kalaliigi kohta ühise lubatud kogupüügi kehtestamine ei kujuta endast vajalikku meedet, sest oleks olnud võimalik võtta arvesse Hispaania Kuningriigi varem püütud põhja-pikksaba kogust ning kehtestada seega selle liikmesriigi huve vähem kahjustav meede.

68 Lõpetuseks on see meede tema väitel ebaproportsionaalne, kuivõrd see põhineb hüpoteesil, et olulise mahuga kalju-tömppeakala püük võidi ekslikult registreerida põhja-pikksaba püügina. See hüpotees ei ole aga teaduslikult tõendamist leidnud ning sellele tuginemine on Hispaania Kuningriigi väitel ebaproportsionaalne võrreldes kahjuga, mis tuleneb tema huvidele sellest, et nende kahe kalaliigi kohta ühise lubatud kogupüügi kehtestamisel ei võetud arvesse tema põhja-pikksaba varem püütud kogust.

69 Hispaania Kuningriik täpsustab pealegi, et teda ei kahjusta mitte niivõrd kalju-tömppeakala ja põhja-pikksaba kohta ühise lubatud kogupüügi kehtestamine, kuivõrd asjaolu, et nõukogu ei võtnud nende kahe kalaliigi kohta ühise lubatud kogupüügi kehtestamisel arvesse põhja-pikksaba varem püütud kogust.

70 Nõukogu ja komisjon leiavad, et teine väide tuleb põhjendamatuna tagasi lükata.

Euroopa Kohtu hinnang

71 Sellega seoses tuleb meenutada, et liidu õiguse üldpõhimõtete hulka kuuluv proportsionaalsuse põhimõte nõuab, et liidu institutsioonide tegevus ei läheks kaugemale sellest, mis on asjaomaste õigusnormidega seatud õiguspäraste eesmärkide saavutamiseks sobiv ja vajalik, ning juhul, kui on võimalik valida mitme sobiva meetme vahel, tuleb rakendada kõige vähem piiravat meedet ning tekitatud piirangud peavad olema vastavuses seatud eesmärkidega (vt eelkõige kohtuotsus, 14.11.2013, SFIR jt, C-187/12–C-189/12, EU:C:2013:737, punkt 42 ja seal viidatud kohtupraktika).

72 Väljakujunenud kohtupraktikas on lisaks seoses nimetatud põhimõtte rakendamise tingimuste kohtuliku kontrolliga sedastatud, et võttes arvesse liidu seadusandjale ÜKP valdkonnas antud ulatuslikku kaalutlusõigust, võib selles valdkonnas võetud meetme õiguspärasust mõjutada vaid selle meetme ilmselge ebasobivus, võrreldes pädeva institutsiooni püstitatud eesmärgiga. Seega ei ole vaja välja selgitada, kas seadusandja võetud meede oli ainus või parim võimalik, vaid kas see meede oli ilmselgelt ebasobiv (vt ühise põllumajanduspoliitika kohta kohtuotsus, 14.11.2013, SFIR jt, C-187/12–C-189/12, EU:C:2013:737, punkt 43 ja seal viidatud kohtupraktika).

73 Käesolevas kohtuasjas kõne all olevate õigusnormide proportsionaalsust puudutavas osas tuleb märkida, et nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktidest 59 ja 60, oleks kalju-tömppeakala ja põhja-pikksaba kohta ühise lubatud kogupüügi kehtestamisel Hispaania Kuningriigi põhja-pikksaba varem püütud koguse arvesse võtmise tagajärg olnud just nimelt see, et sellele liikmesriigile oleks eraldatud kvoodid püügi kohta registreeritud andmete alusel, mida nõukogu võis teaduslike nõuannete põhjal pidada tõenäoliselt ekslikuks.

74 Kuivõrd nõukogu soovis aga ühelt poolt kaitsta kalju-tömppead ülepüügi eest ja teiselt poolt jätta endale võimaluse kehtestada pärast põhja-pikksaba püügi kohta registreeritud andmete kontrollimist ja veenvate teaduslike nõuannete saamist lubatud kogupüügi ja kvoodid, mis põhinevad tuvastatud usaldusväärsetel andmetel, siis ei saa otsust – jätta kalju-tömppeakala ja põhja-pikksaba kohta ühise lubatud kogupüügi kehtestamisel Hispaania Kuningriigi poolt põhja-pikksaba püügi kohta registreeritud andmed arvesse võtmata – käsitada ilmselgelt ebasobivana.

75 Tuleb lisada, et igal juhul ei ole Hispaania Kuningriik tõendanud, et tema huve vähem kahjustav meede oleks samuti võimaldanud saavutada nõukogu taotletavad eesmärgid.

76 Seega tuleb teine väide põhjendamatuna tagasi lükata.

Kolmas väide

Poolte argumendid

77 Hispaania Kuningriik heidab oma kolmanda väitega nõukogule ette võrdse kohtlemise põhimõtte rikkumist, sest ta kehtestas ühepoolselt kalju-tömppeakala ja põhja-pikksaba kohta ühise lubatud kogupüügi, samas kui sarnastel juhtumitel olevat liidu institutsioonid kas järginud püügitegevuse suhtelise stabiilsuse põhimõtet, võttes lubatud kogupüügi kehtestamisel arvesse liikmesriikide varem püütud koguseid, või olid jätnud ühise lubatud kogupüügi kehtestamata, kui üks liikmesriik oli sellele vastu.

78 Nii olevat komisjon 2011. aastal pärast meriahvena kohta kehtestatud lubatud kogupüügiga uue liigi, st põhjalähedase meriahvena hõlmamist käsitlevaid arutelusid võtnud arvesse Saksa Liitvabariigi ja Eesti Vabariigi väiteid seoses põhjalähedase meriahvena kohta lubatud kogupüügi kehtestamisega.

Järgmiseks olevat komisjon, kes soovib alates 2012. aastast kehtestada lubatud kogupüüki huntahvena kohta, lubanud teatavate liikmesriikide, sh Iirimaa vastuseisu tulemusel, et selle liigi kohta lubatud kogupüügi kehtestamisel võetakse arvesse iga liikmesriigi varem püütud koguseid vastavalt püügitegevuse suhtelise stabiilsuse põhimõttele, ning olevat lasknud liikmesriikidel vabalt läbi rääkida kokkuleppe, mis kõigile sobib. Lõpetuseks ergutavat komisjon konsensuse leidmise eesmärgil juba mitu aastat Hispaania Kuningriiki ja Portugali Vabariiki sõlmima sardiini kohta kokkulepet lubatud kogupüügi kehtestamiseks, mis võtaks arvesse püügitegevuse suhtelise stabiilsuse põhimõtet.

79 Nõukogu ja komisjon leiavad, et kolmas väide tuleb põhjendamatuna tagasi lükata.

Euroopa Kohtu hinnang

80 Seoses võrdse kohtlemise põhimõttega tuleb meenutada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt on ELTL artikli 40 lõike 2 teine lõik (koostoimes ELTL artikli 38 lõike 1 teise lõiguga), milles on kehtestatud igasuguse diskrimineerimise keeld ühise põllumajandus- ja kalanduspoliitika valdkonnas, vaid üldise võrdsuspõhimõtte konkreetne väljendus, mille kohaselt ei tohi sarnaseid olukordi käsitleda erinevalt ega erinevaid olukordi ühtemoodi, välja arvatud siis, kui selline erinev kohtlemine on objektiivselt põhjendatud (vt selle kohta kohtuotsus, 14.11.2013, SFIR jt, C-187/12–C-189/12, EU:C:2013:737, punkt 48 ja seal viidatud kohtupraktika).

81 Käesoleval juhul tuleb meenutada, et kalju-tömppeakala ja põhja-pikksaba kohta ühise lubatud kogupüügi kehtestamine ning Hispaania Kuningriigi registreeritud põhja-pikksaba varem püütud koguse arvesse võtmata jätmine olid nõukogu arvates vajalikud kalju-tömppeakala tõhusa kaitse tagamiseks olukorras, mida iseloomustavad vägagi konkreetsed asjaolud, nagu nähtub käesoleva kohtuotsuse punktist 59.

82 Hispaania Kuningriik ei ole aga esitanud midagi, mis võimaldaks tõendada, et näiteid, mis ta tõi oma kolmanda väite toetuseks, iseloomustavad asjaolud, mis on identsed või sarnased nendega, mida on nimetatud käesoleva kohtuotsuse eelmises punktis. Eeskätt ei ole Hispaania Kuningriik tõendanud, et näiteks toodud juhtumite puhul oli tõenäoline, et oli tehtud olulisi vigu sellise liigi püügi registreerimisel, mille kohta on kehtestatud lubatud kogupüük ja mida püügi lossimisel võidi segi ajada ühe teise liigiga, mille kohta lubatud kogupüüki kehtestatud ei ole.

83 Seetõttu tuleb ka kolmas väide põhjendamatuna tagasi lükata.

84 Kuivõrd ühegi esitatud väitega ei nõustutud, tuleb Hispaania Kuningriigi hagi jätta tervikuna rahuldamata.

Kohtukulud

85 Vastavalt kodukorra artikli 138 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna nõukogu on kohtukulude hüvitamist nõudnud ja Hispaania Kuningriik on kohtuvaidluse kaotanud, mõistetakse kohtukulud välja Hispaania Kuningriigilt. Komisjon, kes astus menetlusse nõukogu nõuete toetuseks, kannab kodukorra artikli 140 lõike 1 kohaselt oma kohtukulud ise.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (viies koda) otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Hispaania Kuningriigilt.

3. Jätta Euroopa Komisjoni kohtukulud tema enda kanda.

Allkirjad